ANTIFA XALANDRI

αντιφασιστική συμβολή στον καθημερινό πόλεμο - τεύχος #5 - γενάρης/φλεβάρης 2015

ΘΕΛΟΥΜΕ ΡΟΜΑ ΓΕΙΤΟΝΕΣ,
ΚΑΙ ΚΛΩΤΣΙΕΣ ΣΤΟΥΣ ΡΑΤΣΙΣΤΕΣ
AUTONOME ANTIFA
ANTIFA XALANDRI

ΣΦΑΓΕΙΑ ΔΕ Θ' ΑΦΗΣΟΥΜΕ ΝΑ ΓΙΝΟΥΝ ΟΙ ΠΛΑΤΕΙΕΣ

για επικοινωνία

antifaxalandri@yahoo.com

Θα μπορούσαμε να είμαστε από αυτούς που τη βρίσκουν με την πραγματικότητα, που ξέρουν να προσαρμόζονται μέσα στην αυτοκτονική καθημερινότητα της ελληνικής κοινωνίας. Θα ‘χαμε μαζέψει όσες πιστοποιήσεις μπορούσαμε και θα ελπίζαμε σε μια σίγουρη αποκατάσταση όπως των γονιών μας, θα γλύφαμε κώλους για να πετύχουμε, άλλωστε εκπαιδευόμαστε από μικροί. Αν κάτι πήγαινε στραβά, ντάξει, το μπατσιλίκι είναι της μόδας, ζούμε σε καιρούς κρίσης, κάπως πρέπει να τη βγάλουμε. Θα (κατ)αναλώναμε τα ενδιαφέροντα και τις συζητήσεις μας αποκλειστικά γύρω από τη μπάλα και τα γκομενικά μας, αυστηρά μέσα σε γυμναστήρια και καφετέριες. Κάθε πτυχή της προσωπικής μας ζωής θα έπρεπε να είναι εκτεθειμένη στο facebook. Θα ήμασταν δηλαδή ενδεικτικές φιγούρες της γενιάς του ’90 και του ’00, αυτή η περίφημη «νεολαία που μεγαλώνει μέσα στην κρίση» που λένε και τα περιοδικά…

Όμως τα παραπάνω δεν κατέχουν την απόλυτη κυριαρχία γιατί υπάρχουν μειοψηφίες μέσα στη μητρόπολη και τις γειτονιές της που την ψάχνουμε αλλιώς, που δεν είμαστε διατεθειμένοι να παραδοθούμε στην ξεφτίλα που προκαθόρισαν για όλους μας. Μέσα απ’ την κινητικότητά μας δείχνουμε μια δυναμική που έρχεται σε σύγκρουση με τα κυρίαρχα πρότυπα και προσπαθεί να προτείνει εναλλακτικές στο πώς να σκέφτεσαι και να οργανώνεσαι πολιτικά στους καιρούς του νέου ελληνικού φασισμού. Και είναι το μίσος μας για τους μπάτσους και τους φασίστες, για την εξαθλίωση της ανεργίας και τους εξαναγκασμούς της δουλειάς, για καθετί που μας έχει φορτωθεί στην πλάτη που μας ενώνει και μας δίνει δύναμη.

Ο αντιφασιστικός πυρήνας antifa xalandri είναι κομμάτι αυτής της κινητικότητας και πιο συγκεκριμένα προϊόν της πολιτικής δουλειάς των antifa ομαδοποιήσεων που δραστηριοποιούνται στην Αθήνα την τελευταία δεκαετία. Αγόρια και κορίτσια από το Χαλάνδρι και τα πέριξ που συζητάμε και αποφασίζουμε από κοινού, που τα ‘χουμε βάλει με τον ρατσισμό και τον φασισμό στις γειτονιές μας. Αυτό το έντυπο που μοιράζουμε χέρι με χέρι σε διάφορα λύκεια είναι ένα μικρό κομμάτι αυτών που μας αντιστοιχούν και μια αφορμή να γνωριστούμε με άλλους και άλλες σαν κι εμάς. Τα λέμε στο δρόμο…

Οργάνωση antifa και μίσος ταξικό
στο διάολο να στείλουμε τον νέο φασισμό!

INTRODUCTION

Έχουμε πόλεμο!

(δυτικό και πολιτισμένο)

φωτό: αρχηγοί κρατών διαδηλώνουν "υπερ της ελευθερίας του λόγου". Μην τους βλέπετε έτσι σφιγμένους, είναι που τους έχει πνίξει η οργή και ετοιμάζονται για πέσιμο στα γουρούνια

Γεγονότα όπως αυτά που συνέβησαν στη Γαλλία στις αρχές του Ιανουαρίου, η «επίθεση τζιχαντιστών» στο περιοδικό Charlie Hebdo και οι δυο ομηρίες που ακολούθησαν, ειναι γεγονότα που δεν συμβαίνουν συχνά. Οι αφηγήσεις όμως που τα πλαισίωσαν είναι αφηγήσεις που τρώμε στη μάπα καθημερινά εδώ και χρόνια και τα εν λόγω γεγονότα ήταν μια καλή αφορμή για να μας τις σερβίρουν όλες σ' ενα πακέτο.

Ας ξεκινήσουμε από την σάτιρα που μας λένε ότι μέσα στον ανώτερο υπερπολιτισμένο δυτικο κόσμο είναι ελεύθερη να λέει ό,τι θέλει για όποιον θέλει. Έτσι και το Charlie Hebdo μας λένε ότι ήταν ένα περιοδικό που καυτηρίαζε τους πάντες και τα πάντα κρατώντας πάντα ίσες αποστάσεις απο όλους και όλα. Όταν όμως ζεις σε μια δυτική χώρα όπου η βίαιη υποτίμηση της ζωής των μουσουλμάνων εργατών παταει πάνω στο επιχείρημα του διαφορετικού / κατώτερου / απολίτιστου τρόπου ζωής, όταν ζεις σε μια δυτική χώρα που το να είσαι μουσουλμάνος εργάτης σημαίνει ρατσιστική βία στο σχολείο, στην δουλειά, στην πλατεία, καθημερινούς αστυνομικούς ελέγχους και εμπρησμούς στο τζάμι που προσεύχεσαι, τότε η σάτιρα της θρησκείας και της ζωής σου απο βολεμένους λευκούς δημοσιογράφους δε μπορεί παρά να συμβάλλει στην βία που δέχεσαι καθημερινά. Και κοίτα να δεις που για κάποιον περίεργο λόγο οι επιθέσεις στα τζαμιά, οι δολοφονίες μεταναστών στα σύνορα αλλά και στις πόλεις, παρόλο που αποτελούν καθημερινότητα για τους μετανάστες δεν συγκινούν ουτε τα γαλλικά ουτε τα ελληνικά μμε.

Φυσικά από όλη αυτή τη φάση το ελληνικό κράτος έχει τους τρόπους να επωφεληθεί. Να για παράδειγμα ο πρωθυπουργός απο την πρώτη κιόλας στιγμή δήλωσε οτι δεν γίνεται την ώρα που συμβαίνουν τέτοια χτυπήματα το κρατος να μοιράζει ιθαγένειες. Μα δεν παραείναι βολική αυτή η κατάσταση; Ο φόβος για τους «σατανικούς ανίκητους τζιχαντιστές» γίνεται το έδαφος πάνω στο οποίο επιβάλλεται σε τόσους μετανάστες εργάτες πρώτης και δεύτερης γενιάς να ζουν σε καθεστώς παρανομίας. Και ποιος είναι αυτός που ελέγχει την εργασία των εργατών χωρίς χαρτιά; Μπίνγκο! Η μαφία. Δηλαδή τα ντόπια μικρά και μεγάλα αφεντικά για χάρη των οποίων όσοι και όσες δεν έχουν χαρτιά ζουν σε μόνιμο άγχος και φόβο. Μ' αυτόν τον τρόπο, τα αφεντικά ως μαφίες πλέον δεν έχουν να δώσουν λογαριασμό σε κανέναν για το πόσο πληρώνουν ή για το πόση βία ασκούν για να πειθαρχήσουν τους μετανάστες εργάτες.

Και το πράγμα δε σταματάει εδώ. Μπόλικα δυτικά και φυσικά πολιτισμένα κράτη (όπως η Γαλλία) βρίσκονται σε πόλεμο με μουσουλμανικές χώρες και η Ελλάδα είναι φουλ ψημένη να βρεθεί ένας ρόλος και για αυτήν σε αυτό το παιχνίδι. Και το ελληνικό κράτος στον πόλεμο και σε αυτό που λέμε γεωπολιτική μας έχει πει ένα κάρο φορές ότι βλέπει την έξοδο από την κρίση. Κάπως έτσι μπορούμε να καταλάβουμε ότι η επίθεση στο Charlie Hebdo είναι ένα ακόμα επεισόδιο του πολέμου που έχει ανοίξει ο δυτικός εναντίον του μουσουλμανικού κόσμου. Ένα επεισόδιο που είναι απαραίτητο για να κάνει αυτόν τον πόλεμο να φαίνεται λογικός, δίκαιος και πάνω απ' όλα πολιτισμένος.

*CRAZY METROPOLIS!

Αντιμουσουλμανικός ρατσισμός και στην Ελλάδα

Μέσα στο Νοέμβρη, συμμετείχαμε στη μοτοπορεία που διοργάνωσαν οι σύντροφοι του antifa Kallithea στο Μοσχάτο, με αφορμή τη ρατσιστική επίθεση σε κτίριο του ελληνοαραβικού Πολιτιστικού Κέντρου που βρίσκεται στην περιοχή. Η προκήρυξη που μοιραζόταν επικεντρωνόταν στη χρησιμότητα του αντιμουσουλμανικού ρατσισμού, από τη μία σαν ένα εργαλείο υποτίμησης της εργασίας και της ζωής του μουσουλμανικού προλεταριάτου στο εσωτερικό των δυτικών κοινωνιών, από την άλλη στη συμβολή του στη νομιμοποίηση των πολεμικών σφαγείων που τα δυτικά κράτη έχουν στήσει σε όλη τη Μέση Ανατολή και τη Βόρεια Αφρική στα πλαίσια των διακρατικών ανταγωνισμών της τελευταίας δεκαετίας. Από την πρώτη στιγμή που οι δυτικοί άρχισαν να ρημάζουν τις χώρες αυτές άρχισαν ταυτόχρονα να δουλεύουν στο φουλ την αστυνομική διαχείριση των μουσουλμάνων μεταναστών εργατών που κατέφευγαν στην Ευρώπη και την Αμερική. Καθώς η φιγούρα του μουσουλμάνου μετανάστη έχει υποτιμηθεί όσο δεν πάει, οι δυτικές κοινωνίες ανακαλύπτουν συνεχώς αφορμές να εκδηλώνουν τα ρατσιστικά ένστικτά τους εναντίον τους με τους πιο βίαιους τρόπους. Κινήσεις σαν αυτή του antifa Kallithea συμβάλλουν στο να στήνονται αναχώματα στην επέλαση του σύγχρονου φασισμού, που πέρα από τους μουσουλμάνους εργάτες που εδώ και καιρό έχει βάλει στο στόχαστρο, σημαδεύει όλο και περισσότερο προς τη μεριά μας. Τη μεριά όσων περισσεύουμε στην εποχή της καπιταλιστικής κρίσης.

Καλή φάση!

Μέσα στο φθινόπωρο είχαμε τροχαίο περιστατικό με εμπλεκόμενους αστυνομικούς της ομάδας ΔΙ.ΑΣ και ένας ακόμα επίδοξος power ranger της δημόσιας τάξης κατέληξε να περιπολεί σε οριζόντια στάση κάτω από το χώμα, αφού παρασύρθηκε από διερχόμενο αμάξι. Μπορεί να μην είναι η πρώτη φορά που οι μπάτσοι δοκιμάζουν με τα μούτρα την ανθεκτικότητα της ασφάλτου, αλλά σίγουρα η συχνότητα είναι απογοητευτική. Ελπίζουμε σε καλύτερα αποτελέσματα στο μέλλον, απ' τη στιγμή που δεν πρόκειται να σταματήσουν να παρασιτούν στις γειτονιές μας.

Υ.Γ. Το συγκεκριμένο φθινόπωρο ήταν μια κακή εποχή στη σχέση των φασιστών αυτού του τόπου με την άσφαλτο, αν κρίνουμε και από το ότι υποψήφιος με τα χρυσαύγουλα είχε παρόμοια κατάληξη. Περαστικά...

Γέλια και κλάματα

Η ναζιστική ελίτ του τόπου σε τρυφερό ενσταντανέ. Είναι να μην κλαίει μετά ο Μπουκουράκος που δεν έχει πια ναζιστικά φιλάκια γι' αυτόν;

Ζήτω το ιπτάμενο προλεταριάτο!

Στα μπάχαλα που έγιναν στα Εξάρχεια το βράδυ της 6ης Δεκέμβρη, ευφάνταστο ρεπορτάζ στα μήντια έσπευσε να μας αποκαλύψει το μυστικό που έδωσε τη δυνατότητα στους αντιεξουσιαστές να μετατρέψουν τους δρόμους γύρω από την πλατεία σε πύρινη κόλαση για τους μπάτσους. Οι «ιπτάμενοι αναρχικοί» λέει έκαναν παρκούρ από ταράτσα σε ταράτσα έχοντας στη διάθεσή τους εκατοντάδες μολότοφ, αφήγηση συνοδευόμενη από απολαυστικό βιντεάκι που οι δελτάδες την κάνουν με ελαφρά μη φάνε κανένα αιρ-κοντίσιον στα σκατοκέφαλά τους. Άλλη μία ένδοξη στιγμή από τις τόσες που απλόχερα μας έχει προσφέρει το ελληνικό δημοσιογραφικό καλτ.

oysho
ΘΕΛΟΥΜΕ ΡΟΜΑ ΓΕΙΤΟΝΕΣ
ΚΑΙ ΚΛΩΤΣΙΕΣ ΣΤ ΡΑΤΣΙΣΤΕ
AUTONOME ANTIFA
ANTIFA XALANDRI
δια

ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΑΤΑΥΛΙΣΜΟ
Η ΛΥΣΗ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ
ΝΑ ΦΥΓΟΥΝΕ ΟΙ ΡΑΤΣΙΣΤΕΣ
ΚΑΙ Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ!

Στις 22 του Νοέμβρη πραγματοποιήσαμε από κοινού με το autonome antifa και με μερικές ακόμα εκατοντάδες αντιφασίστες και αντιφασίστριες που ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα, αντιφασιστική διαδήλωση η οποία πέρασε από τους κεντρικούς δρόμους της γειτονιάς για να καταλήξει στην πλατεία Χαλανδρίου, απ' όπου και είχε ξεκινήσει. Το θέμα της είχε να κάνει με τη ρατσιστική διαχείριση του καταυλισμού των Ρομά στο Νομισματοκοπείο και με το πώς οι διάφοροι εχθροί και «φίλοι» της μειονότητας αξιοποιούν το πρόβλημα δημόσιας τάξης που πολύ στοχευμένα έχει δημιουργηθεί γύρω από τον καταυλισμό για να γεμίσουν τις τσέπες τους με κρατικό χρήμα. Όμως θέλαμε να αναδείξουμε και κάτι ακόμα. Ότι όλοι αυτοί οι τύποι που επιδιώκουν το «πρόβλημα» του καταυλισμού να παραμένει στην επικαιρότητα για να κάνουν τα κουμάντα τους, οι μικροαστοί και οι ιδιοκτήτες, οι ρατσιστές και οι φίλοι των μπάτσων, οι κάθε είδους μεγάλες και μικρές εξουσίες δεν είναι τίποτα μακρινές φιγούρες αλλά και δικοί μας εχθροί. Δεν φιλοδοξούσαμε να κατεβούμε στο δρόμο σαν εκπρόσωποι των Ρομά αλλά σαν ένα υποκείμενο που μοιραζόμαστε το ίδιο μίσος για όλους αυτούς που στήριξαν και στηρίζουν το σύγχρονο φασισμό. Κατά τ' άλλα χαλάσαμε για λίγο τη σαββατιάτικη βόλτα των κυριλέ χαλανδραίων, βριστήκαμε με τους οδηγούς και τους μαγαζάτορες, συναντήσαμε και μιλήσαμε με άλλους σαν κι εμάς που ασφυκτιούν με την δολοφονική κανονικότητα και ψάχνουν διεξόδους. Κάτι μας λέει ότι θα χουμε ευκαιρίες να τα ξαναπούμε στο μέλλον.

antifa

ιδήλωση

22/11/14

Η ΕΛΠΙΔΑ ΠΟΥ ΕΡΧΕΤΑΙ
(μόνο που κι αυτή κουβαλάει μπόμπες)

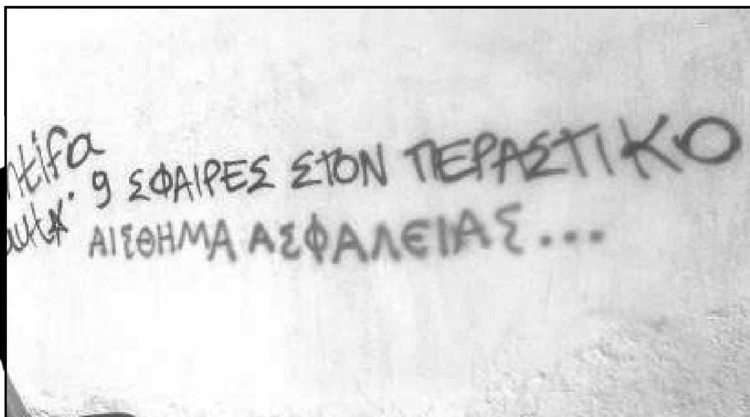
"Σε αυτό το περιβάλλον ρευστότητας, η ενίσχυση της συνεργασίας της Ελλάδας και της Κύπρου με τις χώρες της Ανατολικής Μεσογείου είναι ιδιαίτερα σημαντική."

Η αττάκα αυτή θα μπορούσε να είναι βγαλμένη από τον λόγο οποιουδήποτε στρατόκαυλου υπουργού εξωτερικών ή άμυνας έχουμε φάει στη μάπα τον τελευταίο καιρό. Κι όμως, προέρχεται από ένα στόμα "πολύ διαφορετικό". Την δήλωση αυτή, μαζί με ένα κατεβατό από λαμπρές ιδέες για την εξωτερική πολιτική του ελληνικού κράτους, την έκανε ο Αλέξης Τσίπρας. Ναι, η τελευταία ελπίδα των προοδευτικών ψηφοφόρων φαίνεται να έχει σχέδιο "εξόδου από την κρίση" απ' αυτά που μυρίζουν μπαρούτι. Κι αν δυσκολεύεται κανείς να βρει διαφορές ανάμεσα σ' αυτό και σ' εκείνο που ήδη έχουν θέσει σε εφαρμογή οι "μνημονιακοί" πολύ καλά κάνει. Το αναγνωρίζει άλλωστε και ο ίδιος ο Βενιζέλος: *"η τεχνητή διάκριση μεταξύ των λεγόμενων μνημονιακών και των λεγόμενων αντιμνημονιακών δυνάμεων [δεν επηρέασε] τις βασικές θέσεις της χώρας για τον κατάλογο των εθνικών θεμάτων."* Γιατί τα δεδομένα είναι ακριβώς τα ίδια: το ελληνικό κράτος έχει αντιληφθεί ότι η γειτονιά του φλέγεται κι αυτή είναι μιας πρώτης τάξεως ευκαιρία να χωθεί και να αρπάξει ό,τι καταφέρει. Είτε συμμαχώντας με την Κύπρο και άλλους γείτονες για να πιέσουν την Τουρκία, είτε αποστέλοντας όπλα στους Κούρδους με τον ίδιο σκόπο, είτε ακόμα και συζητώντας το ενδεχόμενο εμπλοκής σε μια κανονική σύγκρουση όπως έγινε πριν δύο καλοκαίρια στη Συρία.

Όποιος εκπλήσσεται που οι συριζαίοι δεν φαίνονται διατεθειμένοι να ακολουθήσουν άλλο δρόμο, κακώς εκπλήσσεται. Γιατί οι εποχές μας είναι εποχές φασισμού, είναι εποχές για μπάτσους, για καραβανάδες και για τους ρουφιάνους τους. Και είναι βέβαιο πως οποιοσδήποτε φτάνει σε θέση να διεκδικεί την εξουσία έχει πρώτα φροντίσει να πείσει όλα αυτά τα καθάρματα ότι δεν θα τα απογοητεύσει. Αν λοιπόν περιμένει κανείς ότι η ψήφος είναι μαγική και μπορεί να μεταμορφώσει τα Α.Τ. σε παιδικούς σταθμούς και τον παγκόσμιο πόλεμο που έρχεται όλο και πιο κοντά μας σε διεθνές πρωτάθλημα τέννις κάνει μεγάλο λάθος. Αυτό που έχουμε μπροστά μας δεν είναι μια τυχαία παρέκκλιση που διορθώνεται με μια σωστή κίνηση στις κάλπες. Είναι η στρατηγική του ελληνικού κράτους για την έξοδο απ' την κρίση. Είναι η στρατηγική του ελληνικού κράτους ενάντια στην εργατική τάξη.

του νέου ελληνικού φασισμού

Τον Φεβρουάριο του 2010 μια ομάδα της αστυνομίας εντόπισε στο Βύρωνα δυο “επικίνδυνους κακοποιούς”. Οι μπάτσοι αποφάσισαν ότι ένας δρόμος γειτονιάς είναι ένα καλό μέρος για να αδειάσεις 300 σφαίρες μέρα-μεσημέρι οπότε επιτέθηκαν. Το αποτέλεσμα της επιχείρησης ήταν δυο συλληφθέντες και ένας νεκρός. Μόνο που ο νεκρός δεν ήταν “επικίνδυνος κακοποιός”. Ήταν ο Νικολά Τόντι, μετανάστης εργάτης από την Αλβανία που έτυχε να περνά από το σημείο την ώρα της δουλειάς του και κατέληξε με 9 σφαίρες στην πλάτη. Λίγες μέρες μετά ο τότε Υπουργός Δημόσιας Τάξης, Μ. Χρυσοχοΐδης, δήλωνε νέτα σκέτα πως μπορεί να είναι θλιβερό που πέθανε ένας τυχαίος άνθρωπος, αλλά η επιχείρηση της αστυνομίας στέφθηκε συνολικά από επιτυχία.

Κι έτσι μια κανονική και με τα όλα της δολοφονία περνάει στο ντούκου, χωρίς να ιδρώνει και τ' αυτί κανενός. Περίεργο ε; Καθόλου! Γιατί την περίοδο κατά την οποία συνέβη η συμπλοκή στο Βύρωνα, ένα πολύ μεγαλύτερο σχέδιο βρισκόταν σε εξέλιξη. Το σχέδιο αυτό είχε όνομα “αποκατάσταση του κύρους της αστυνομίας” και σκοπό να ξαμολυθούν πάνοπλοι μπάτσοι στις γειτονιές μας (τότε φτιάχτηκαν οι ΔΙΑΣ) προκειμένου να πιάσουν φιλίες με όποιο ρουφιάνο, τσάτσο, κρυφοναζί κι αφεντικό εύρισκαν εύκαιρο και να φροντίσουν μαζί ώστε τα γεγονότα του Δεκέμβρη, που τότε ήταν ακόμα φρέσκα, να μην επαναληφθούν. Μη ξανατύχει δηλαδή και βρεθούν οι μπάτσοι στη δυσάρεστη θέση να έχουν απέναντι τους ένα κάρο ανθρώπους που δε συμπαθούν καθόλου την αστυνομία κι αντί να το κρύβουν, έχουνε βγει και τους πετροβολούν. Και μπροστά σ' αυτή τη μεγαλειώδη στρατηγική που φιλοδοξούσε να δώσει στην ελληνική αστυνομία τη δυνατότητα να αντιμετωπίσει χωρίς τον παραμικρό δισταγμό όλες εκείνες τις πολυεθνικές παρέες της μητρόπολης που μόλις δυο χρόνια πριν είχαν βγει στους δρόμους και τα 'χανε κανεί λαμπόγυαλο, πράγματι, τι αξία είχε η ζωή ενός μετανάστη εργάτη; 'Ετσι, όσο πιο πολύ η κρίση βαθαίνει και τ' αφεντικά αναζητούν λύσεις για να τη βγάλουν καθαρή, όλο και περισσότεροι θα γίνομαστε υποψήφιες απώλειες στα πεδία των μαχών της ελληνικής αστυνομίας.

ΟΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ ΕΙΝΑΙ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΑ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗΣ

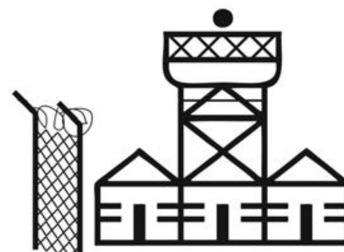
ΕΤΑΙΡΕΙΕΣ SECURITY

ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΕΣ, ΜΗΧΑΝΙΚΟΙ ΚΑΙ ΣΙΑ

SUPERMARKET
ΜΠΑΚΑΛΙΚΑ Κ.Λ.Π

«Μπάτε σκύλοι αλέστε», «ξέφραγο αμπέλι» είναι κάποιες από τις εκφράσεις που χρησιμοποιούνται από τους ελληναράδες για να παρουσιάσουν την δήθεν ανοργανωσιά του κράτους στη μεταναστευτική πολιτική και να παραθέσουν ύστερα τα ρατσιστικά επιχειρήματα τους για το «πρόβλημα» των μεταναστών στην χώρα τους. Παρ' όλα αυτά βλέπουμε ότι το ελληνικό κράτος όχι μόνο ανοργάνωτο δεν είναι, αλλά ότι έχει μια πλήρη και οργανωμένη στρατηγική για την άνευ όρων εκμετάλλευση των μεταναστών εργατών και αυτό φαίνεται ξεκάθαρα από την δημιουργία των κέντρων κράτησης. Το ελληνικό κράτος λοιπόν μαζί με τα τσιράκια του στη βάση του ρατσισμού εφαρμόζει μια τέτοια μεταναστευτική πολιτική ώστε να αποκομίζει κέρδος, να εξοντώνει και να «ξεζουμίζει» μετανάστες εργάτες μέσω της παρανομοποιημένης εργασίας και της εξαθλίωσης τους.

Τα κέντρα κράτησης αποτελούν ένα πολύ σημαντικό κομμάτι της μεταναστευτικής πολιτικής του κράτους. Βλέπουμε να χτίζονται ολοένα και περισσότερα μέρη όπου στριμώχνονται μετανάστες εργάτες οι οποίοι διαμένουν σε άθλιες συνθήκες. Όλα αυτά δεν συμβαίνουν διότι το κράτος δεν έχει τις υποδομές και τα κατάλληλα μέρη για να τους στεγάσει αλλά για συγκεκριμένους λόγους. Οι μετανάστες εργάτες μέσα στα κέντρα αυτά εξαθλιώνονται, ζουν με το φόβο και την ανασφάλεια χωρίς κανένα δικαίωμα και κάτω από την εξουσία και την απόλυτη βία των μπάτσων με στόχο να πάρουν ενα μάθημα για την θέση τους στην ελληνική επικράτεια.

Πολλοί νομίζουν ότι οι μετανάστες εργάτες βρίσκονται εκεί για κάποιο διάστημα μέχρι να απελαθούν. Παρ' όλα αυτά παρατηρείται τις περισσότερες φορές μια άλλη διαδικασία. Πρόκειται στην πραγματικότητα για έναν χώρο αποθήκευσης της παρανομοποιημένης εργατικής δύναμης έως την προσωρινή απελευθέρωση των μεταναστών εργατών και την άμεση χρήση τους ως φτηνά εργατικά χέρια. Όταν καταφέρνουν λοιπόν τα αφεντικά να πάρουν ό,τι θέλουν από αυτούς, με τη βοήθεια των μπάτσων, πραγματοποιείται ένα αστυνομικό πογκρόμ απο το κράτος με πρόφαση το ότι δεν έχουν χαρτιά και τους συγκεντρώνει και πάλι σε κέντρα για να ακολουθήσουν οι ίδιες διαδικασίες που προαναφέρθηκαν.

Ας μη ξεχνάμε βέβαια ότι εκτός από το κράτος επωφελούνται και πολλοί άλλοι που συμμετέχουν στο χορό και χορεύουν εις βάρος των μεταναστών. Τέτοιες περιπτώσεις είναι για παραδειγμα οι μικροϊδιοκτήτες στις τοπικές κοινωνίες οι οποίοι

ΑΔΕΡΦΙΑ ΤΑΞΙΚΑ
ΠΟΤΕ ΚΑΙ ΠΟΥΘΕΝΑ

βλέπουν τα μαγαζάκια τους να ανθίζουν γύρω από τα κέντρα κράτησης. Όπως τα πανεπιστήμια σε μια περιοχή ωφελούν την νυχτερινή ζωή και τα φαγάδικα, έτσι και ένα κέντρο φέρνει κέρδη : σουβλατζίδικα να τρώνε οι μπάτσοι, κωλόμπαρα για να διασκεδάζουν και φυσικά ένα κάρο μικρές και μεγάλες επιχειρήσεις που στηρίζουν την ύπαρξη τους στις διάφορες δουλειές για τα στρατόπεδα συγκέντρωσης. Είναι πολύ λογικό ένας ιδιοκτήτης διαμερισμάτων να πετάει από την χαρά του όταν ένα κέντρο κράτησης χτιστεί στην περιοχή του καθώς θα βρει αμέσως ενοικιαστές τα καθάρματα που δουλεύουν σ’ αυτό.

Κλείνοντας ειναι σημαντικό να τονιστεί ο ρόλος κάποιων περίεργων ανθρωπιστών ιδιαίτερα της αριστεράς αλλά και άλλων μη κυβερνητικών οργανώσεων που βλέπουν τον μετανάστη εργάτη ως ένα «πρόβλημα» και ξεχνάνε ξεκάθαρα το θεμα του ταξικού πολέμου το οποίο μετατρέπουν σε προσωπικό ζήτημα. Έτσι βλέπουμε να στήνεται ενα πανηγυράκι με ρεπορτάζ δημοσιογράφων που ρίχνουν το φταίξιμο στην υποτιθέμενη ελλειπή χρηματοδότηση απο την Ε.Ε., αριστερούς δημάρχους που κρατάνε ουδέτερη θέση για να μην χάσουν και τα ψηφαλάκια τους, ανθρωπιστές των Μ.Κ.Ο. που ψάχνουν να βρουν ενα δικό τους ρόλο μες το στρατόπεδο συγκέντρωσης και τα φράγκα που τον συνοδεύουν.

Όπως καταλαβαίνουμε λοιπόν μιλάμε για ένα πάρα πολύ καλα οργανωμένο συστημα! Το κράτος, ενώ αντιμετωπίζει το «προβλημα» ως έκτακτη ανάγκη και κάνει αναλύσεις επί αναλύσεων για το πως θα καταπολεμήσει την «λαθρομετανάστευση», είναι το ίδιο που βρίσκει τη λύση στην εξαθλίωση των μεταναστών εργατών προς δικό του όφελος! Οι μπάτσοι ειναι αυτοί που εξευτελίζουνε την εργασία κάνοντας την παράνομη και ταυτόχρονα διακινούν μετανάστες εργάτες έξω από τα κέντρα κράτησης σαν δούλους στην κατοχή αφεντικών που απολαμβάνουν τα προνόμια και τις χρηματοδοτήσεις, παρόλο που αυτοί είναι οι πρώτοι που σπαράζουν στα κανάλια για το κακό που τους βρήκε. Επειδή λοιπόν εμείς μπορούμε να αντιληφθούμε ;οτι με τους μετανάστες εργάτες μας συνδέουν όσο τίποτα άλλο αυτοί οι κοινοί εχθροί και καταλαβαίνουμε οτι οι φιλανθρωπικές αηδίες δεν βγάζουν πουθενά θα στεκόμαστε ενάντια σε κάθε στρατόπεδο και δίπλα στους μετανάστες! Ξέρουμε ότι τα στρατόπεδα συγκέντρωσης έχουν χτιστεί σε μια κοινωνία που τα χωράει και θα φροντίζουμε σε κάθε ευκαιρία οι ρατσιστές να μας βρίσκουν μπροστά τους!

στις γειτονιές

έντυπα δρόμου από autonome antifa
και antifa kallithea

και αυτοκόλλητα απο
αντιφασίστες αγιοπαρασκευιώτες

στους τοίχους

όποιος/α θέλει αντιφασιστικά αυτοκόλλητα
μπορεί να επικοινωνήσει μαζί μας
στο antifaxalandri@yahoo.com

απο καλλιθέα μεριά